

Sygn. akt V U 694/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2013 r. w Kaliszu

odwołania C. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 24 kwietnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie C. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 24 kwietnia 2013 r. znak (...)w ten sposób, że przyznaje C. S.emeryturę od 12 marca 2013 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.04.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O.odmówił C. S.przyznania emerytury, gdyż jako osoba urodzona po 31.12.1948 r. nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 01.01.1999r., (a 13 lat 5 miesięcy i 9 dni). Odmówiono mu przy tym zaliczenia pracy w Kółku (...) w B.i pracy spawacza w zakładach (...), bo na tę okoliczność nie przedstawił właściwego świadectwa pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od tej decyzji wniósł do Sądu C. S., domagając się przyznania emerytury z tytułu ponad 15-letniego wykonywania pracy w szczególnych warunkach – w tym na stanowisku traktorzysty w Kółku (...) w B.i na stanowisku spawacza w zakładach (...). Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania

Sąd ustalił co następuje:

Zgodnie z art.184 ust.1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162 poz.1118) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz
- 2) okres składowy i nieskładowy, o którym mowa w art.27 .

Stosownie do treści ust.2 w aktualnym brzmieniu emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do OFE albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa. Stosownie do treści art. 32 cyt. ustawy ubezpieczeni będący pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnieni w szczególnych warunkach przez co najmniej przez 15 lat, nabywali prawo do emerytury w wieku obniżonym o 5 lat od podstawowego o ile udowodnili łączny staż ubezpieczeniowy określony w art.27 cyt. ustawy wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z ust.4 tego przepisu wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługiwało prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami).

Paragraf 2 powyższego rozporządzenia stanowi, że okresami prac uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy te stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z art.184 ust.1 cyt. ustawy odwołujący się, C. S., jako osoba urodzona w dniu (...), winien warunki stażowe, tj. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykazać na dzień 01.01.1999 r. Poza sporem jest, że odwołujący się nie przystąpił do OFE.

Jak wynika z danych ZUS na dzień 01.01.1999 r. C. S. udowodnił zatrudnienie w łącznym wymiarze 27 lat 9 miesięcy i 16 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Z tytułu pracy w szczególnych warunkach zaliczono mu okres 13 lat, 5 miesięcy i 9 dni na przestrzeni od 11.01.1973 r. do 31.12.1998 r. Co do powołanego w odwołaniu zatrudnienia w Kółku (...)w B. odwołujący się przedłożył dwa dokumenty. Starsze świadectwo pracy w szczególnych warunkach z dnia 04.12.2012 r. wskazuje, że w okresie od 15.03.1971 r. do 07.05.1972 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace na stanowisku kierowcy ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych. Stanowisko to zakwalifikowano zarówno w odwołaniu do przepisów resortowych jak i ogólnych. Co do branżowych przepisów powołano się na uchwałę nr 24 z 14.06.1983r. Zarządu Krajowego Związku (...)– wykaz A dział 8 poz. 3 pkt. 1, a według przepisów ogólnych stanowisko zakwalifikowano jako wymienione w wykazie A dział 8 rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983 r. (Dz. U. nr 9 poz. 43). Świadectwo pracy w szczególnych warunkach z dnia 04.04.2013 r. zawiera taką samą kwalifikację stanowiska, ale datę zakończenia zatrudnienia określa na 05.05.1972 r. Z dołączonego do akt ZUS świadectwa pracy z 07.05.1972 r. wynika, że C. S. pracował w Kółku (...)w B. na stanowisko traktorzysty w okresie od 15.03.1971 r. do 07.05.1972 r. (k. 5 akt emerytalnych) Ten dokument – jako wydany bezpośrednio po ustaniu zatrudnienia, stanowi zatem najbardziej wiarygodną informację o czasie i charakterze pracy C. S..

Na podstawie zeznań odwołującego się Sąd ustalił, że odwołujący pracował w Kółku (...) w B. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca ciągnika- traktorzysty. W czasie sezonu prac polowych wykonywał usługi na rzecz rolników indywidualnych, a poza tym sezonem – usługi transportowe na rzecz (...)w O.. Bieżące dyspozycje co do miejsca pracy wydawane mu były codziennie rano, w zależności od zamówień klientów. Zdarzały się wyjazdy nawet na duże odległości. Miał na stałe przydzielony ciągnik (...). Był to ciągnik z odkrytą kabiną, bez resorowania. Kierowca ciągnika narażony był więc na działanie zmiennych czynników atmosferycznych i wstrząsy podczas jazdy pojazdu. Jak wynika z prawa jazdy okazanego na rozprawie odwołujący się uzyskał uprawnienia do kierowania ciągnikami rolniczymi w dniu 15.02.1971 r.

Co do okresu pracy od 09.05.1972 r. do 06.01.1973 r. C. S. przedłożył świadectwo pracy z 21.05.1982 r., stwierdzające, że w tym okresie zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...)w (...)na stanowisku spawacza (k. 29 akt rentowych). Z kserokopii książeczki spawacza wynika, że uprawnienia spawacza zdobył już w 1971 r., w czasie kursu spawania elektrycznego trwającego od 13.09. do 30.12.1971 r. (k 20 i 21 akt emerytalnych). Z akt osobowych nadesłanych z zakładów (...)wynika, że C. S. zatrudniony był tam jeszcze przez zmianą organizacyjną, kiedy zakłady nosiły nazwę (...) Zakłady Produkcji (...)w (...). Przyjęty został jako osoba z uprawnieniami spawacza od początku na stanowisko spawacza elektrycznego. Pracował na tym stanowisku w warsztacie mechanicznym, stosunek pracy został rozwiązany

na jego wniosek z dnia 06.01.1973 r. W aktach osobowych znajduje się nadto opinia o pracowniku sporządzona dnia 09.01.1973 r., w której jednoznacznie stanowisko pracy C. S.w całym okresie pracy w tym zakładzie określa się jako spawacz (dowód: akta osobowe odwołującego się).

Sąd zważył co następuje:

Praca na stanowisku kierowcy ciągnika jest w cytowanym rozporządzeniu zakwalifikowana jako wymieniona w wykazie A dział VIII pkt. 3. W ocenie sądu nie ma przeszkód do takiego zakwalifikowania pracy świadczonej przez odwołującego się na stanowisku traktorzysty-kierowcy ciągnika, mimo, że dział VIII dotyczy transportu, a zakład pracy odwołującego się należał do branży rolniczej, gdyż umiejscowienie pracy kierowców ciągników we wspomnianym wykazie z pewnością uwzględniało charakter pojazdu, bez względu na branżę dla jakiej wykonywali pracę. Nie ma znaczenia czy odwołujący się kierował ciągnikiem na drodze czy też w trakcie prac polowych, bo wykonywał również i w tym czasie takie same czynności kierowcy pojazdu jak podczas wykonywania usług transportowych. Rodzaj wykonywanych usług nie może odbierać szczególnego charakteru wykonywanej pracy tylko z uwagi na miejsce jej wykonywania.

W prawidłowości takiego kwalifikowania pracy na stanowisku traktorzysty w rolnictwie utwierdza wyrażone jednoznacznie (w odparciu apelacji organu rentowego) stanowisko Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie III AUa 463/12.

W odniesieniu do drugiego z okresów stanowiących przedmiot sporu ocenie sądu akta osobowe z okresu zatrudnienia w zakładach (...) stanowią pełne potwierdzenie wykonywania przez odwołującego się przez cały okres pracy w tym zakładzie tj. od 09.05.1972 r. do 06.01.1973 r. zatrudnienia na stanowisku spawacza elektrycznego. Była to praca stała i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Praca na stanowisku spawacza wymieniona jest w przepisach resortowych – zarządzeniu nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MB i PMB nr3 poz.6) w dziale XIV ust 12 pkt.1 wykazu A, stanowiącego załącznik do tego zarządzenia jako praca na stanowisku spawaczy elektrycznych.

Praca odwołującego się w zakładach (...) w okresie od 09.05.1972 r. do 06.01.1973 r. odpowiada zatem wykonywanej na stanowisku ujętemu w dziale XIV poz. 12 wykazu A cytowanego rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego.

Po zaliczeniu pracy w oby w/w okresach C. S. spełnia więc warunki stażowe ogólne jak i posiada wymagane co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Wiek 60 lat osiągnął w dniu (...). Wniosek o emeryturę złożył w dniu 27.02.2013r.

Prawo do emerytury przyznać należało mu od spełnienia ostatniego z warunków o jakich mowa w art.184 cyt. ustawy o emeryturach i rentach z FUS, t.j. od ukończenia wieku 60 lat. Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie i zgodnie z art.477¹⁴§2 k.p.c. orzeczono jak w wyroku.